

PRAPRAWNĘK (2) *sb m*

Oba a jasne.

sg N praprawnęk (1). ◇ G praprawnęka (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. prawnuk.

Syn prawnuka albo prawnuczki (2) : Linia prosta/ którą w tym Drzewie Krewności widzi/z/ począwszy od wierzchu od Perfony Práprádzíádá/ aż ná doł do Perfony Prápráwneká [!]. Thá fye ná dwoię dzieli. GroicPorz ffv, ff2.

Cf PRAPRAWNUK, PROPRAWNUK

MC